

ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ..ಹೇಳಿ..?' ಮೂಗು ಕೆಂಪೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನುಡಿದಳು ಅವಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿದವನು ಅವಳನ್ನು ದೂಡಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಡೆದ. 'ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಿದೆ..ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ..ಒಂದು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ..ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ನಾನೇನೂ ಹೇಸುವುದಿಲ್ಲ..' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತ ಹಾಕಿ ಬಂದವನು ಅವಳೆಡೆಗೆ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ, 'ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ..?'

'ನಿಮ್ಮಂದೇಗೆ ರಾತ್ರಿ ಮೈನರ್ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿದೆ.. ಅವನ್ನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ..ಅಮ್ಮ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ..ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗೆ ಬರಲು ಆಗಿಲ್ಲ..' ಎಂದಾಗ ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸ್ತಬ್ಧನಾದ.

'ಅಮ್ಮನ ಕೋಣೆ ಯಾವುದು..?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಅಪೂರ್ವ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ವಿಜಯಮ್ಮನ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿದಳು. ಅವನು ದಾಪುಗಾಲಿಕ್ಕುತ್ತ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಅವನು ಒಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನು ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬಾರದಾಗ, ಅವನು ಒಳ ಹೊಕ್ಕ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲು ಅಪೂರ್ವ ಕೂಡಾ ಅತ್ತ ನಡೆದವಳು, ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡು ಸ್ತಂಭೀಭೂತಳಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇರುವಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಒಳಗಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರತೆಗೆದು ತನ್ನ ಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಕೃತ್ಯದ ಅರಿವಾಗಿ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಬೇರುವಿನ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ತಿರುಗಿದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅಡ್ಡ ನಿಂತಳು.

'ಈಗಷ್ಟೇ ಕಳ್ಳತನದ ಆಪಾದನೆ ಹೊತ್ತು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮೆಟ್ಟಿಲು ತುಳಿದು ಬಂದಿದ್ದೀರಾ.. ಈಗ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ..?' ಅವನತ್ತ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಅಧ್ಯಾಯ 6

'ನನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರಬೇಡ..ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಲು ಬಿಡು..!' ಸೂರ್ಯ ಅವಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ನುಡಿದ. ಅಪೂರ್ವ ಸೋಲದೆ 'ಇಲ್ಲ..ನೀವು ಈ ಮನೆಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುವಂತಿಲ್ಲ..ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನೀವೇ ಕನ್ನ ಹಾಕಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ..ಇದು ಸರೀನಾ..?'

'ಯಾವ ಮನೆ..? ಯಾರ ಮನೆ..? ನನ್ನ ಮನೆ ಅಲ್ಲ ಇದು..! ನಾನು ಈ ಮನೆಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯೋದಿಲ್ಲ..ಬದಲಿಗೆ ಈ ಮನೆಯವರು ನನಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದ್ದಾರೆ..ನನ್ನನ್ನು ಮಗ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸದೇ ನನ್ನನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ..ನಾನ್ಯಾಕೆ ಅವನ್ನ ನಮ್ಮವರೂಂತ ಭಾವಿಸಬೇಕು..?ಅವಂತೂ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ..ಅವುಗೆ ನಾನು ಬೇಡವಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ಮನೆಯೇ ಇರಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವಿಬ್ರೂ ಕಚ್ಚಾಡುವುದು ಬೇಡ.. ಅದಿಕ್ಕೇ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋದು..!' ಸೂರ್ಯ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವಳ ಮುಖ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನುಡಿದ, 'ಈ ಹಣ ತಗೊಂಡು, ನನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡೋಣತೀನಿ..ನನ್ನ ದಾರಿಗೆ ನೀನು ಅಡ್ಡ ಬರಬೇಡ..ಬಂದ್ರೆ ಸರಿ ಇರಲ್ಲ..' ಬೆದರಿಸುವಂತೆ ನುಡಿದ.

'ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದೇನೋ ಸರಿ.. ಆದ್ರೆ ಈ ರೀತಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಹೋಗೋದು ತಪ್ಪಲ್ಲೇನು..? ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬರುವ ತನಕ ಕಾದು ಅವು ಹತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿ..ಅವನ್ನ ಕೇಳಿ ಈ ಹಣ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ..ಕೇಳದೆ ತಗೊಳ್ಳೋದು ತಪ್ಪಲ್ಲಾ..?'

'ಈ ಮನೆಯೇ..ನಾನು ಬಯಸಿದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದು ಒಂದೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ..ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ..ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದಿನ ನಾನು ಸತ್ತಿದ್ದೀನಾ, ಬದುಕಿದ್ದೀನಾ ಅಂತ ನೋಡಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಆಸೆಯಿಂದ ನೋಡ್ತೆ..ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ..ಅವುಗೆ ನಾನು ಬೇಡದವನು..! ಹೋಗಿ..ನಿನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವು ನನ್ನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ..ನನ್ನ ಹೊರ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.. ಅವುಗೆ ನಾನು ಬೇಡವಾಗಿರುವಾಗ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಅವರ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಲಿ..? ಕೇಳಿ ಸಿಗದಾಗ, ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕು..ಅಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಯ ಕಳ್ಳತನದ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ನೋಡಿದ ವಿಜಯಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಪೂರ್ವ ಜತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಚಕರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ವಿಜಯಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಆತ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನೆಲೆಯೂರುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಜಯಮ್ಮ ಹಬ್ಬದಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಕೋಪದಿಂದ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಿಕ್ಷುಕ ಯಾರೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಬಗ್ಗಿದುದು ಈತ ಈ ದಂಪತಿಯ ಮಗ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಲೆ ಪ್ರಕರಣ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಈತ ಸೂರ್ಯ, ಜೈಲಿನಿಂದ ಬಂದು ಭಿಕ್ಷುಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಪೊಲೀಸರು ಬಂದು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಪವಾದ ನಿಜವೆಂದೇ ನಿಂಬರಿಬಹುದು..ಆದ್ರೆ ಅ ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.. ಈಗ ಅದನ್ನು ಸತ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ.. ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಬದುಕೋದಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ನಯಾ ಪೈಸೆ ಇಲ್ಲ..ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಿ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ..? ಹೇಗೆ ಬದುಕಲಿ..? ಅವನು ಸಿಟ್ಟಿನ ಭರದಲ್ಲೇ ಆಡಿದರೂ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಅವನ ಕೋಪ ತಾಪ, ಆವೇಶದ ಹಿಂದಿನ ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಹತಾಶೆ, ದುಗುಡ ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

'ನೀವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಏನು ಸಾಧಿಸ್ತೀರಾ..?' ಅವನನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಬಳಿ ಉತ್ತರವಿರಲಿಲ್ಲ.

'ದೂರ ಹೋಗಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗದು ಸೂರ್ಯ..ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ನೀವು, ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆಯಿರಿ, ಅಪ್ಪನ ಕೋಪ, ತಾಪ ಏನೇ ಇರಲಿ..ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ತಂದೆ ಅಲ್ಲೇನು..? ಇಬ್ರೂ ಹಗ್ಗದ ಎರಡು ಕೊನೆ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡಿದ್ದೆ..ಹಗ್ಗ ತುಂಡಾಗುತ್ತೇ ಹೊರತು ಜೋಡಣೆಯಾಗಲ್ಲ..! ನೀವು ಈ ಮನೆಯೇ ಇದ್ದು ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿ..ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ..'

'ಇಲ್ಲ.. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ..ಅವು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲ್ಲ.. ನಾನು ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿತೇನೆ ಅಂದಾಗ ಅವು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ..?'

'ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ..' ಅಪೂರ್ವ ಅವನ ಮನ ಒಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

'ಇಲ್ಲ..ಅದಾಗದು..ನೀನು ನನ್ನ ತಡೀಬೇಡ.. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ ವಿಷಯ ಇದು. ಈ ಮನೆಗೆ ನೀನು ಮೂರನೆಯವಳು..ನಮ್ಮ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಿನಗಿಲ್ಲ..' ಅವನು ಬಿರುಸಾಗಿ ನುಡಿದ.

'ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅನ್ನ ತಿಂದಿದ್ದೀನಿ.. ಈ ಮನೆಗೆ ದ್ರೋಹ